

[Holstein.]

Hensyn til disse Militærforlig ganske i Strid med den Stilling, som Partierne nu indtager. For man har jo virkelig i de forsvarsvenlige Partier ment, at det vilde svække Sagen, naar der ikke var et bredt demokratisk Flertal om den. Jeg er nu ikke sikker paa, at en god Forsvarsordning, hvorom begge de borgerlige Partier enedes, vilde have været svagere overfor mulig fortsat Afrustningspropaganda fra Afrustningspolitikernes Side end det Forslag, der nu vedtages, om ikke med en absolut bred demokratisk Basis, saa dog med en bredere Basis end Ordningen af 1922.

Jeg vender mig dernæst til Ordningen rent militært set, og jeg skal for Hærens Vedkommende indskrænke mig til at sige, at den af den kommanderende General er anerkendt som værende mere tidssvarende end Ordningen af 1922, bedre i Stand til at løse sine Opgaver, som nu er koncentreret om Forsvaret paa Sjælland, end den gældende Ordning er. Deri tror jeg, han har fuldstændig Ret, og jeg tillægger dette ikke uvæsentlig Betydning, fordi det jo ikke er nogen Hemmelighed, at den paagældende ansete Officer har været de Konservative behjælpelig med et Forslag, som i de sidste Aar er blevet udarbejdet paa konservativt Initiativ og med militær Bistand, først og fremmest med Bistand af Oberst I. O. Jensen, „Jyllandsposten“s ansete konservative militærpolitiske Medarbejder, som i „Jyllandsposten“ har skrevet om den nye Hærordning, „at den i det store har taget de i det konservative Forslag hævdede Principper som Rettesnor, og at naar den nye Ordning for Hærens Vedkommende betyder et decideret Fremskridt i Forhold til den nuværende Ordning, skylder man Professor Ellinger en Tak herfor.“ Ja, deri er jeg enig med Obersten, og jeg vil gerne for mit eget Vedkommende rette en Tak til Formanden for det konservative Parti i Landstinget i Tilslutning til Oberstens Tak i „Jyllandsposten“.

Jeg finder ingen Anledning til at sige mere om denne Hærordning udover, at den kommanderende General har karakteriseret den, som han har gjort i Bemærkningerne til Hærlovforslaget, at hele den landmilitære Sagkundskab, som betyder noget, staa bagved den kommanderende General, og at „Jyllandsposten“s militære Medarbejder, 1922-Ordningens skarpeste Kritiker, har udtalt sig og vurderet denne nye Hærordning, som han har gjort i en ledende Artikel i Bladet.

Jeg vil kun gerne fremhæve den Be-

mærkning dertil, som det synes mig, at han har Ret i, at et Hovedelement i Forsvarsordningen mangler, naar København og vigtige strategiske Punkter paa Sjælland praktisk talt ikke er forsvaret mod Luftangreb, i hvert Fald ikke ved et Markforsvar, som betyder noget. Dette er i mine Øjne den største og den væsentligste Anke mod den foreslaaede Hærordning. Men jeg billiger og forstaaer, at Generalen har indskrænket sig til at søge at bjærge de elementære og almindelige Hovedpiller i et Landmilitærvern og har henskuet Spørgsmaalet om Luftforsvaret til de ansvarlige Myndigheders senere Afgørelse. Det er bedre og rigtigere, synes det mig, sagligt at gaa denne Vej end at have rakt Haand til en Ordning, som paa alle Omraader og i alle Henseender er svag, utilfredsstillende og mistillidvækkende.

Og det vil jeg gerne i Tilslutning til de ærede Talere fra Venstre, som har haft Ordet, sige, at naar to konservative Hovedstadsblade i den allerseneste Tid har bestræbt sig for med en Flid og en Ihærdighed, som var en bedre Sag værdig, at fremstille den kommanderende General som militær Garant for det, som „Berlingske Tidende“ kalder „Venstres Forsvarsordning af 1932“, medens „Dagens Nyheder“ siger, at den kommanderende General har givet Venstres Flaadeordning Fribrev ved sine Bemærkninger til Forslaget om Hærordningen, saa er det ikke alene ganske urigtigt, men det synes mig at være en utilbørlig, ubegribelig Attaque fra to konservative, forsvarsvenlige Hovedstadsbladets Side. Hvorfor? Fordi Generalen i de paagældende Bemærkninger til Hærlovforslaget simpelt hen har skrevet dette meget ærlige, meget sobre og moderate, at rigtigt sammendraget vil denne lille, mobilere og kommandomæssigt lettere og mere manøvrede Hær bedre end den nuværende med de store og uøvede Reserveformationer paa Papiret i det afgørende Øjeblik være i Stand til at løse Hærens Forsvarsopgave paa Sjælland Mere moderat og ædrueligt og ærligt kan man ikke fra den ansvarlige militære Sagkundskab udtrykke sig om denne Hærordning. Under Forudsætning af, at den bliver ført kommandomæssigt godt i Færens Stund, og at der bliver disponeret taktisk rigtigt, vil den, vel ikke absolut være i Stand til, men bedre end den nuværende være i Stand til at løse sin Forsvarsopgave paa Sjælland.

Og saa kan man naturligvis sige — som det er blevet sagt i Gaar i „Dagens Nyheder“ i Kommentarer til en Erklæring fra den kommanderende General —: Ja, men